

бѣта, почтѣн-ный Рус-сія.

2) Кога между двѣ гласни ся находатъ двѣ или три безгласны, не ся дѣлятъ ако они ся находатъ въ начало на славянско слово, както: лю-блю, дѣ-брь, ѹ-мный, зѣ-мный, пѣ-сѣ, грѣ-бо и проч. защо казваме: блѣдо, брѣю, мнѣю, сѣдѣю; ако ли не ся находатъ тога ся дѣлятъ; както: крѣп-кѣй сил-ный, гѣр-кѣй, ѿв-ца, сол-це и проч. защо отъ пк, лн, рк, вц, лц. не начина никакво славянско слово.

3) Окончанія-та: ство, ный или ній, скій, ственъ не ся отдѣляватъ като: Боже-ствѣ, ю-ный, сѣ-ній, рай-скій, мѣже-ственъ.

4) Слова—кои-то ся сложены съ предлози и ся составены отъ два корена, въ пренесуванье-то ся дѣлятъ на составны-те имъ части, ако толко части-те имъ можатъ да составятъ слогъ, сирѣчь ако иматъ гласна; както: раз-мышлѣю, пред-вѣщѣю, достигѣю, без-смѣртїе, не-мощь, пре-града три-десѣтъ.

5) Ако послѣ предлогъ-о, кой-то кончава на безгласна, е пропущена коренна безгласна, тога буква-та, коя-то принадлежи на предлогъ-а, ся преноси въ другій-а